

Arbeitsgruppe Anerkennung – gegen Genozid, für Völkerverständigung e.V. (AGA)

Sayın Angela Merkel

İçinde bulunduğumuz günlerde dünya genelinde Osmanlı Türk İttihat ve Terakki Cemiyeti'nin (Jön Türkler) yönetimindeki milliyetçi savaş rejiminin sorumlu olduğu bir buçuk milyon Ermeni, yaklaşık yarım milyon Aram Hıristiyan ve Rum Ortodoks kurbanlarının soykırımı hatırlanmakta. İşlenen bu devlet suçu ampirik kanıtlara dayalı olarak Birleşmiş Milletler'in soykırım tanımına uygun düşmektedir.

Bu konuda Alman Hükümeti sessizliğini korumaktadır. Sizin uzak selefimiz, Başbakan Bethman-Hollweg 1915 Aralık ayı başında, Jön Türkler'in imha politikası ile arasına mesafe koymayı reddetmiş, bunu Osmanlı İmparatorluğu'nun Almanya'nın çok önemli bir müttefiki olmasıyla gerekçelendirmiş ve şunu söylemişti: "Bizim tek çabamız Türkiye'nin savaşın sonuna kadar yanımızda kalmasını sağlamaktır. Bu arada Ermeniler'in yok olması bizim için bir önem taşımaz."¹

2010 yılından bu yana, Federal Almanya Dışişleri Bakanlığı muhalefetin federal hükümetin Ermeni soykırımı konusundaki tutumuna ilişkin sorularına kaçamak yanıtlar vermektedir. Nitelikli hukuksal bir yanıt vermek yerine bakanlık, federal hükümet adına görüş bildirerek, konu hakkında daha fazla araştırmaya ihtiyaç bulunduğu ya da Ermenistan ve Türkiye devletleri arasındaki sözde karşılıklı diyaloga gönderme yapmaktadır. Bu arada Ermeniler'e uygulanmış olan soykırımın 20. Yüzyılda gerçekleşmiş olan, Şoa'nın yanısıra bilimsel olarak üzerinde en çok çalışılmış soykırım olduğu, bu çalışmalarda türk bilim insanlarının artan ölçüde pay sahibi oldukları ve türk, ermeni ve üçüncü ülke bilim insanlarının onyıllardır uluslararası konferanslarda bilgi alışverişinde buldukları görmezden gelinmektedir.

Her şeyden önce, Türk Ermeni Uzlaşma Komisyonu için 2004 yılında Geçiş Hukuku Uluslararası Merkezi (ICTJ) tarafından hazırlanan raporun sonuçları görmezden gelinmektedir. ICTJ uzmanları bu raporda, "1915 olaylarının" Birleşmiş Milletler tarafından kabul edilmiş Soykırım tanımına uyduğu sonucuna varmışlardır.² Türk-Ermeni Uzlaşma Komisyonu'nun (TARC) varlığı (2001-2004) ise Almanya'da yerleşik olan ermeni ve türk örgütlerinin verdikleri soykırımı tanıma dilekçesinin Alman Federal Meclisi'nce reddedilmesine bahane olarak hizmet etmiştir³, buna karşın ICTJ'nin araştırma sonuçları Federal Hükümet ve Alman parlamentosu tarafından titizlikle görmezden gelinmiştir.

Size sormak istiyoruz: Neden?

Tarihsel ve güncel gerçekler dikkate alındığında federal hükümetin tavrı yalnızca utanç verici değil, aynı zamanda soykırım suçunun tekrarının önlenmesi açısından da yanlış sinyaller vermektedir. Almanya Birinci Dünya Savaşı sırasında işlenen suçla ilgili geniş çaplı bilgi sahibi olmakla kalmamıştır. Ermeni'lerin zorla çalıştırılmasından ve Alman bankalarına yatırılan mevduatlardan dolayı da çıkar elde etmiştir. Osmanlı ordusunun komuta kademesinde bulunan bazı Alman subaylar

1 [http://www.armenocide.net/armenocide/armgende.nsf/\\$\\$AllDocs/1915-11-10-DE-011](http://www.armenocide.net/armenocide/armgende.nsf/$$AllDocs/1915-11-10-DE-011)

2 <http://www1.american.edu/cgp/TARC/>

3 http://www.aga-online.org/documents/attachments/aga_13.pdf

Arbeitsgruppe Anerkennung – gegen Genozid, für Völkerverständigung e.V. (AGA)

tehcir emirlerini bizzat vermiş ve ermeni halkının öz savunma denemelerinin bastırılmasına belirleyici olarak katılmışlardır. Savaştan sonra, ülkeden kaçan ve kendi ülkesinde kurulan askeri mahkemeler tarafından ölüme mahkum edilen soykırımın baş sorumluları Almanya'nın başkentinde Alman Dışişleri Bakanlığı'nın bilgisi dahilinde sığınma olanağı bulmuşlardır. Osmanlı Büyükelçisi'nin 1919 yılında verdiği iki iade talebi Weimar Cumhuriyeti Dışişleri Bakanlığı tarafından müttefike sadakat gerekçesiyle reddedilmiştir.

Almanya'da yaşayan göçmen topluluklar açısından Alman federal karar alıcıların tarihle yüzleşmekten kaçınması anlaşılır değildir. Türkiye kökenli toplulukların kapsamlı şekilde bilgilendirilmesi için hatırlamaya ve eğitime yönelik fırsatlar neden kullanılmamaktadır? Bu yönde yapılan girişimler neden mali ve etik olarak desteklenmemektedir? Neden bunun tam tersine Alman yetkililer soykırım suçlularının "yurtsever Türkler" kültünün sürmesine izin vermektedir?

Almanya'da yüz yıl boyunca süregelen akademik tarihsel araştırmalar neden Almanya'nın bu suçtaki payını ortaya çıkarmada yetersiz kalmaktadır? Soykırım inkarcıları neden alman üniversitelerinde ve kültürel kurumlarında soykırımı inkar edebilmektedir? Neden, Brandenburg Eyaleti hariç, Osmanlı İmparatorluğu'ndaki soykırım hakkında Alman okul tarih kitaplarında sessizlik hakimdir?

Bu yüzden: Almanya yalnızca Osmanlı zamanında gerçekleşmiş olan soykırımın tanınması konusunda başarısız kalmamıştır. Aynı zamanda nihai tarihsel ve güncel olguların tartışılmasında da geri kalmıştır.

SİZE ŞU ÇAĞRIDA BULUNUYORUZ: SESSİZLİĞİNİZİ KIRIN! 100 YILLIK BEKLEYİŞ YETER!